

text: Dějiny z fragmentů

Návrh **kvantitativního** terénního výzkumu:

Výzkum by se zaměřil na oblíbenost a čtenost historické/současné beletrie. Pěti tisícům respondentů by byly rozeslány krátké dotazníky s několika otázkami. Ty by se týkaly osobních preferencí beletrie, rozčleněné podle doby vzniku nebo kulturních epoch, a také oblíbenosti domácích/ zahraniční literatury. Dále by dotazník obsahoval jednoduché otázky na časovou lokaci např. oblíbené knihy nebo naposledy přečteného titulu. Bylo by možné také vybrat tři klasiky a utvořit otázky typu: Četl/a jste někdy něco od ...? Tímto způsobem by se dala nepřímo získat představa o chuti veřejnosti vracet se v dějinách, o snaze získat pozadí pro dějepisné znalosti, o přenesené formě vlastenectví a podobně. Protože bychom museli počítat s velkou nenávratností (ne každý čte a ne všichni čtenáři dotazník vrátí), uchýlili bychom se k odeslání velkého počtu dotazníků věkově nespécifikované skupině dospělých osob.

Návrh **kvalitativního** terénního výzkumu:

Předpokládejme existenci několika názorových skupin historiků. Každá skupina by měla odlišný pohled na historické důvody některého ze současných konfliktů ve světě, například izraelsko-palestinského. Vybrali bychom tedy z každého tábora jednoho historika a pozvali je k debatě. Nezasahovali bychom do ní, pouze bychom prováděli její pozorování a následně dokumentaci. Sledovali bychom, ve kterých bodech se aktéři debaty shodují a ve kterých se rozcházejí. Cílem výzkumu by bylo především určení možné míry subjektivizace dějin, ale také zjištění myšlenkových směrů jednotlivých skupin a vypořádání, nakolik se mohou jednotlivé názory osob se srovnatelným vzděláním lišit. Tento výzkum by také pomohl odhalit, jak dalece se může rozcházet vyznění konkrétního problému například v různých učebnicích dějepisu pro základní školy.

text: Je česká psychiatrie v krizi?

Návrh **kvantitativního** výzkumu:

Výzkum by sledoval možné příčiny nepoměrně malých výdajů na psychiatrickou léčbu (tři procenta ze zdravotního rozpočtu České republiky, přičemž sebevražda je častější příčina úmrtí než dopravní nehoda a procento depresivních pacientů se zvyšuje). Zaměřili bychom se na poslance, senátory a také na výkonnou moc- ministry, jejich náměstky a další úředníky. Formou krátkých standardizovaných rozhovorů bychom zjišťovali, jakou důležitost přisuzují naši reprezentanti psychickým onemocněním, zda tyto choroby obecně považují za stejně závažné jako fyzické, jestli se jim jeví jako podřadné, nebo naopak důležitější a nebezpečnější. Součástí rozhovoru by byla i otázka na osobní zkušenost s užíváním antidepresiv, s psychiatrickou léčbou jiného druhu, popřípadě na hospitalizaci, nebo na zkušenost s vážnějším onemocněním, např. schizofrenií, z blízkého okolí. Tímto způsobem bychom získali představu o tom, zda si státní moc uvědomuje závažnost tématu, případně proč tomu tak je či není. Zvolili bychom formu krátkých ústních rozhovorů namísto dotazníků zasílaných poštou nebo e-mailem, protože bychom se z neverbální komunikace, prvotní reakce a volby slov dozvěděli více o skutečném postoji jednotlivce k tématu (což by se sice při zapracování výsledků do procent a čísel nejspíše ztratilo, ale obohatili bychom sami sebe o zajímavou zkušenost).

Protože politici vynikají v umění neodpovědět na položenou otázku, nedostali by prostor pro vlastní odpověď- pouze by vybírali z několika možností.

Návrh **kvalitativního** výzkumu:

Kvalitativní výzkum by se odehrával v Old Oraibi, tradicionalistické části hlavního města mého oblíbeného indiánského kmene Hopi. Předpokladem by byl výskyt maniodepresivní psychózy v této části města. Zaměřili bychom se na jednoho člověka trpícího maniodepresivitou. Prostřednictvím pozorování bychom zjišťovali přístup ostatních příslušníků kmene k postižené osobě. Dále bychom provedli čtyři hloubkové rozhovory: první s nemocným člověkem, druhý s léčitелеm, třetí s osobou nemocnému blízkou (s rodinným příslušníkem, manželem/manželkou, dobrým přítelem...) a čtvrtý se vzdáleným známým. Cílem výzkumu by bylo zjistit, zda se v kmeni Hopi maniodepresivní psychóza vyskytuje, jak se projevuje, jakým způsobem k postiženému přistupuje širší veřejnost a úzký rodinný kruh, jaké jsou případné léčebné metody a jejich úspěšnost a podobně. Následně bychom výzkum srovnali se situací v české krajině.

kreslený vtíp: **Som grogy**

Návrh **kvalitativního** výzkumu:

Napadl mě v této souvislosti výzkum v kmeni Siriono v Bolívii, protože, pokud mě paměť neklame, je znám zvláštním přístupem k mladým lidem. Ti jsou zde oproštěni od pracovních povinností a užívají si volně života. Výzkum by se soustředil právě na jejich chování vůči starším lidem kmene, na projev respektu vůči starším (pokud nějaký existuje), na vyžadování zdvořilosti a podobně. Zvolili bychom formu pozorování, ale také bychom provedli nestandardizované rozhovory s několika mladými lidmi, dětmi nebo dospívajícími, a s několika seniory. Při rozhovorech s příslušníky kmene Siriono bychom se také mohli zmínit o našich zvycích a ptát se na jejich názor. Získané poznatky bychom srovnali se situací v naší kultuře. Takto bychom se mohli dozvědět více o důvodech vyžadovaného respektu vůči starším lidem v naší kultuře a vyvodit případné společné znaky vztahu mladé a starší generace.

Návrh **kvantitativního** výzkumu:

Výzkum by sledoval věkovou skupinu od čtyřiceti pěti do šedesáti let. Žádné jiné než věkové omezení by nebylo nutné- dotazovali bychom se žen i mužů různého vzdělání, povolání, stavu, orientace i náboženského založení. Předpokladem by ovšem byl trvalý pobyt na území některého většího města se službou městské hromadné dopravy a zkušenost s jejím využíváním. Poštou bychom rozeslali minimálně čtyři tisíce dotazníků, aby počet respondentů i při dvoutřetinové nenávratnosti dotazníků zůstal nad hranicí dvanácti set. V dotazníku by byla kromě dotazu na věk položena otázka, zda osobu uráží, když ji mladý člověk v městské hromadné dopravě pustí sednout. Tyto dva jednoduché dotazy by bylo možné položit i telefonicky. Zjišťovali bychom tak věkovou hranici, kdy se jedinec cítí zcela nezávislý a kdy se začíná cítit jako potřebný.